

Met betrekking tot het verstrekken van voer aan pluimvee.

Voor vleeskuikenouderdieren wordt gesteld dat deze voer moeten krijgen wat in de behoefte voorziet. Permanent voeren wordt niet verplicht gesteld. Daarnaast moet voorzien worden in de behoefte tot fourageergedrag. M.i. laat dit nog te veel ruimte om de voergift aan vleeskuikenouderdieren te beperken. Er staat een verbod op snelgroeiende rassen in de AmvB, maar ook van trager groeiende rassen kan een van de ouders snelgroeiend zijn. Voerbeperking is een van de grootste welzijnsproblemen bij vleeskuikenouderdieren. Het zou goed zijn om dit artikel in de AmvB niet open te laten, zoals nu wordt gedaan, maar duidelijk te maken dat door een combinatie van de keuze van juiste genetica, en het verstrekken van voer dat voorziet in nutritionele behoefte en fourageergedrag, er geen sprake kan zijn van een beperking van de hoeveelheid nutrienten om overgewicht te voorkomen. Kortom, voerbeperking moet niet toegelaten worden en door middel van genetica en voermaatregelen zouden daar voldoende opties voor moeten zijn waardoor het welzijn van de dieren niet wordt geschaadt. Het verstrekken van zgn verdunde voeders, of ruwvoer, al dan niet in combinatie mer meermaals per dag voeren, aan vleeskuikenouderdieren die snel groeien, heeft in onderzoek nog niet geleid tot het wegnemen van het welzijnsprobleem. Daarnaast is onduidelijk of deze maatregelen het hongergevoel wegnemen of alleen het ongewenste gedrag als gevolg van beperking doordat dieren langer bezig zijn met de opname. In een dierwaardige veehouderij moet zowel aan de behoefte aan energie en nutrienten, als aan de fourageerbehoefte van kippen worden voldaan en is m.i. voerbeperking bij vleeskuikenouderdieren niet aan de orde.

Voor vleeskuikens is mij de argumentatie om de grens in 2040 bij 32 kg/m² te leggen onduidelijk. Iedere stap in verlaging van de bezetting tot minder dan 25 kg/m² leidt tot een verbetering van diverse welzijnsaspecten. Waarom wordt niet gekozen voor 25 kg/m² zoals ook binnen de BLK gebeurt? Tevens omdat plateaus mee mogen tellen in het beschikbare oppervlak - dit geeft vleeskuikenhouders de mogelijkheid meer dieren op te zetten.

Omgevingsverrijking: hierbij dient gelet te worden op het daadwerkelijk kunnen manipuleren van het materiaal. De stobalen die nu vaak worden verstrekt zijn hard geperst, en zolang deze bijeengehouden worden door bandjes zijn er weinig mogelijkheden om het materiaal te manipuleren, zeker voor jongere kuikens. In de gids voor goede praktijken kunnen hier regels voor worden opgesteld.